

Vámos György: Levél Farkasháznak

2013 február 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

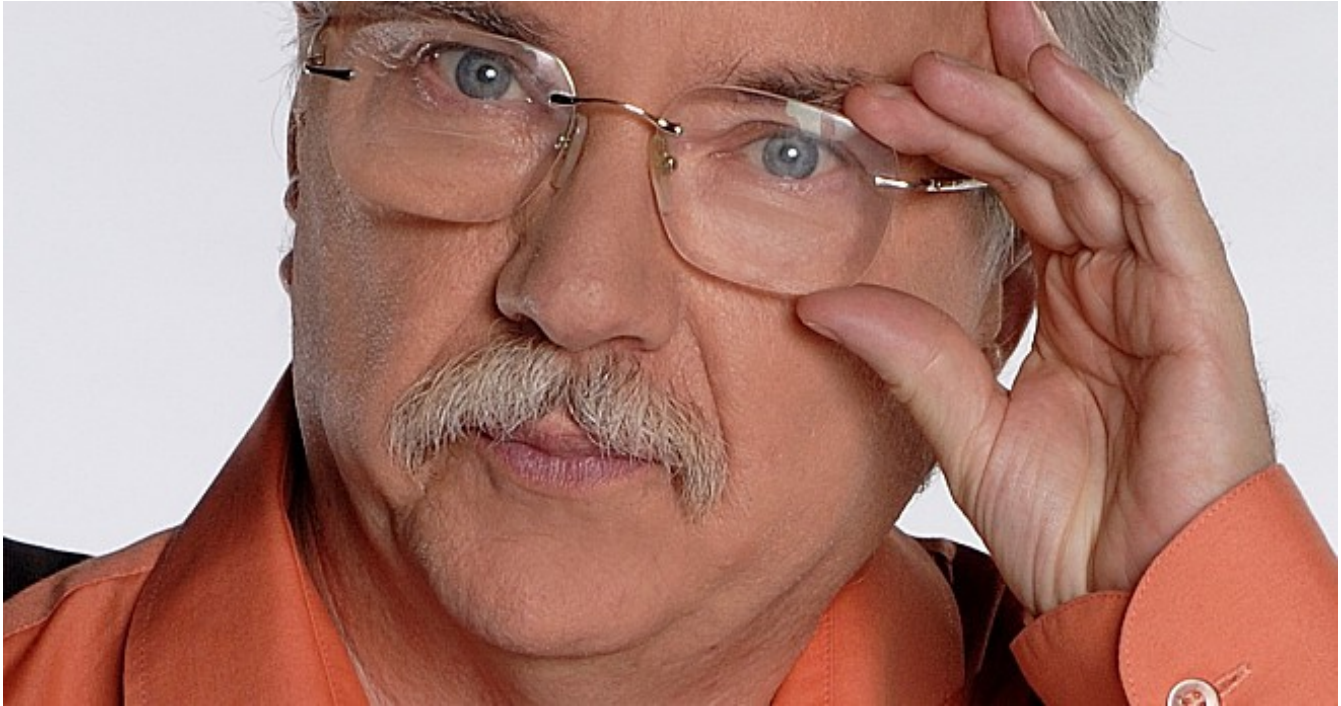
Még nincs értékelve

Mérték

Nem kívánok foglalkozni az ön látomásával, sőt, elfogadom, hogy az ATV m?sorában, az Egyenes beszédben önnek több példányban, egymás után többször is megjelent Hoffmann Rózsa. Nem kívánok vitába szállni, elfogadom, amit leírt, lépünk is túl rajta, hiszen nem ezért írok önnek.

Az, hogy engem „antiszemita zsidónak” titulál, eleve nagyon rossz gondolat, hiszen ön engem nem is ismer, soha

nem váltottunk egyetlen szót sem. Ha esetleg nem tudná, rólam nemcsak „hiszik”, hogy zsidó vagyok – mint önről –, hanem zsidónak vallom magam ország-világ előtt. Ha el is akarnám felejteni vallási hovatartozásomat, a valódi antiszemita rögtön eszembe juttatják. Elég csak egy-egy írásom alatt végigolvasni a kommenteket. Nemrég megjelent írásában úgy fogalmazott: „láttam én már antiszemita zsidót, aki akarja, V. Gy. személyében egy tévében is nézhet ilyet”. Csak annyit szeretnék megjegyezni, hogy 1958-ban családomtól kaptam egy kis pecsétgyűrűt, amelyen a V. Gy. monogram volt. Akkor találkoztam először ebben a formában ezekkel a betűkkel, mint a nevem rövid megjelenítésével.

„Bár nem tartozik ide, de véletlenül katolikus vagyok, gyerekkorom óta Keresztel? Szent János és Szent Jeromos hatalmas képe lóg a fejem felett, negyven éve pedig egy kétméteres Gábel arkangyal szobor néz rám szigorúan” – írja a már említett cikkében. „Ettől persze még két lábbal tiporhatom a katolikusok érzékenységét.” Tudja, nálunk, zsidóknál, úgy hívják ezt a viselkedést – amelyhez persze önnek joga van –, hogy „smad” (nézzen, vagy kérdezzen utána).

Eddig is borzasztóan idegesített matekos tudálékossága, és hogy mindenkinél mindent jobban tud, de inkább térjünk vissza az „antiszemita zsidóra”, V. Gy-re, aki én vagyok. Valószínűleg egy másik tévét és egy másik műsorvezetőt nézett eddig. Hitemet nem én adtam magamnak, hanem beleszülettem, és erre büszke is vagyok. Nálunk nem lógnak szentképek a falon, hanem mezuzá van az ajtókon. Nemcsak a bejárati ajtón, hanem minden ajtófélfán, ahol kell a Mindenható áldása.

Tudja, Farkasházy úr, aki 1945 decemberében született (tudom, katolikusként), nem sokkal előtte tért vissza családom néhány tagja Auschwitzból. Nekünk nem volt Herendi Porcelángyárunk, de volt éttermünk, és a nagyanyám egyik testvérének nyolcvan lova. (Ezt csak azért tartom fontosnak megemlíteni, mert tudom, hogy szenvedélyesen vonzódik ehhez a sporthoz.) Szerencsére életben maradt, de a lovait elvették tőle, s csak melleleg jegyezném meg, hogy Sydney-ben kitüntették a halála után, mint az ottani hitközség egyik legnagyobb adakozóját. Nem tudom, mi történne most, ha a különböző helyeken elpusztult rokonaim, kiterjedt rokonságom nyolcvankilenc tagja hirtelen csak egy órára visszajönne, és ugyanolyan szigorúan önre tekintetének – csak egy pillanatra –, mint az ön Gábel arkangyala.

Ön és a hasonló önkéntes igazságosztók miatt is van antiszemitizmus Magyarországon, mert önök, szerencsére már egyre kevesebben, elhárítják maguktól még a lehetőségét is annak, hogy párbeszéd alakuljon ki.

Nagyon szeretném tudni, mi váltotta ki önből, hogy engem, mint antiszemita zsidót összekombináljon a „látomásával”. Nem várok öntől semmit, de jól nézzen körül a környezetében, és kezdjen el gondolkodni azon, hogy valamit nem jól csinálnak. Az antiszemitizmussal szemben tettekre van szükség, nem demonstrációkra, amelyektől azok, akik listázni akarnak, egyáltalán nem rettennek meg.

Régi vágyam – remélem egyszer teljesülni fog –, hogy a jobboldali magyar emberek legalább egy hétig nézzék folyamatosan a baloldali kötődés? hírcsatornákat, a baloldaliak pedig nézzék egy hétig a jobboldali csatornákat, s közben természetesen olvassák el a nyomtatott sajtót is. Egy hetet, azt hiszem mindenki kibírja, és aztán esetleg újra „leantiszemitázhat”, mint zsidót, az ötletemért.

magyarhirlap.hu - Vámos György

Ajánló